



Arrest

nr. 118 086 van 30 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende bevel tot terugdrijving van 8 augustus 2013 (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. LAGAE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekster, die van Kameroenese nationaliteit is, komt op 8 augustus 2013 aan op de nationale luchthaven te Zaventem, komende vanuit Yaounde met vluchtnummer SN369. De verzoekster was in het bezit van een visum kort verblijf afgeleverd door de Belgische ambassade te Yaounde en geldig van 8 augustus 2013 tot 22 september 2013, voor een duur van 30 dagen.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 8 augustus 2013, op basis van de vaststellingen die werden gedaan door de politiediensten, een beslissing tot terugdrijving alsook een beslissing tot nietigverklaring van het visum. Deze beslissingen worden op dezelfde dag aan de verzoekster ter kennis gebracht. De

verzoekster dient op 20 augustus 2013 tegen deze beide beslissingen een enige vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt de genoemde vordering bij arrest nr. 108.333 van 20 augustus 2013.

Bij onderhavig beroep vordert de verzoekster de nietigverklaring van de beslissing tot terugdrijving (bijlage 11) van 8 augustus 2013.

2. Over de rechtspleging

De verzoekster heeft de Raad overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tijdig in kennis gesteld van het feit dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen. De procedure verloopt dienvolgens conform artikel 39/81, eerste lid van de genoemde wet van 15 december 1980.

3. Over de ontvankelijkheid

De verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid op en betoogt dat de verzoekster geen actueel belang heeft bij haar vordering.

De exceptie wordt als volgt uiteengezet:

“De verwerende partij heeft de eer de exceptie van gebrek aan belang bij de vordering op te werpen, gericht tegen de aan verzoekende partij ter kennis gebrachte beslissing tot terugdrijving dd. 08.08.2013. Artikel 39/56, lid 1 Vreemdelingenwet bepaalt immers dat de beroepen bedoeld in artikel 39/82 voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.

Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (R.v.St. nr. 69.601, 14.11.1997, TB.P, 1998; R.v.St. nr. 46.528, 16.03.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van de bestreden maatregel aangezien zij op 21.08.2013 werd teruggedreven. De bestreden maatregel heeft bijgevolg volledige uitvoering gekregen en is verdwenen uit het rechtsverkeer, zodat verzoekende partij geen actueel belang meer heeft bij de procedure.”

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 21 augustus 2013 zonder verzet is vertrokken. De bestreden beslissing, met name een beslissing tot teruggrijping, heeft bijgevolg volledige uitvoering gekregen en is verdwenen uit het rechtsverkeer, zodat de verzoekster geen actueel belang meer heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Ter terechtzitting merkt de advocaat van de verzoekster op dat de verzoekster vrijwillig is vertrokken en stelt zij zich, wat de exceptie van niet-ontvankelijkheid betreft, te gedragen naar de wijsheid. Met dit betoog toont de verzoekende partij dan ook niet aan over het wettelijk vereiste belang te beschikken.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

C. DE GROOTE